

ложи своята атака още на 3—4 часа и въ името на принципа, на пълното съсредоточение на силите да пожертвува на време принципа на взаимната поддръжка.

Но да видимъ какво ставаше това време въ турския лагеръ. На 27-мо число сутрента, у Весселъ паша въ Шейновския лагеръ, повидимому, имаше само 8—10 баталиона. Когато той се убѣди въ грамадното численно прѣвъсходство на русситѣ, частъ отъ резервитѣ на Шипченската позиция получиха заповѣдъ да се спустнатъ и усилятъ войскитѣ въ полето. Около 4 часа слѣдъ пладнѣ Шейновския отрядъ биде усиленъ до 20 баталиона и съ тѣзи именно сили турцитѣ вечерта прѣминаха въ настѣпление срѣщу лѣвата колона. Прѣзъ нощта Весселъ паша спустна още 4—5 баталиона и сутрента на 28 число се опита съ тѣхъ да прѣмине въ настѣпление и разбие отдѣлно колоната на Свѣтополкъ Мирский. Срѣщпнатъ, обаче, на укрѣпената русска позиция, и заплапванъ отъ грозно строившитѣ се въ боенъ редъ части на генералъ Скобелева, турския началникъ трѣбваше да прѣмине пакъ къмъ отбрана, а по послѣ и да раздѣли силитѣ си на два фронта. Въ планината на турската позиция въ това време оставаха отъ 12—15 баталиона, отъ които 5—6 въ центра срѣщу Св. Никола.

Въ 8 часа сутрента постепенно усилившия се огънь на истокъ, най послѣ принуди генералъ Скобелева да пристѣпи къмъ дѣйствиe. Частитѣ, събрани въ Иметли получиха заповѣдъ да се строятъ.

Сега се явяваше въпросъ за *избиране пункта на атаката*. Въ прѣдписанието на командира на 8-ия корпусъ ясно се заповѣдваше да се атакува с. Шипка *),

*) По свидѣтелството на генералъ-майоръ Димитровски, началника на щаба на 8-ия корпусъ, тѣзи заповѣдъ била издадена на основание имѣвшитѣ се скѣдни свѣдѣния за расположението на противника въ равнината около селото Шипка. Споредъ тия свѣдѣния генералъ Радецки ужъ до 26-то число не знаелъ нищо за съществуването на Шейновския укрѣпенъ лагеръ.